

ה"ת 53607/07/15 - אחמד סקר נגד מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 53607-07-15 סקר נ' משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמלה)

כבוד השופט וויליאם חאמד	בפני
אחמד סקר	מבקש
	נגד
מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה	משיבה

החלטה

מבוא

ביום 23/7/15 בשעה 16:00 לערך, פקחים מטעם המשיבה תפסו רכב משאית מ.ר. 68-480-15 (להלן "הרכב"), שבבעלותו של המבקש (לפי רישיון רכב מצורף לבקשה), שהיה נהוג אותה שעה על ידי מר עלא סקר, בנו של המבקש, לאחר שזוהה משליך מתוך הרכב הנ"ל, בחלקת אדמה השייכת לו והידועה כחלקה 32 גוש 18528 מאדמות כפר מכר, פסולת.

כנגד המבקש ובנו הנ"ל הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות שעניינן, בין היתר, עבירות של השלכת פסולת ברשות הרבים.

בפניי בקשה להשיב את הרכב לידי המבקש.

טיעוני הצדדים

לטענת המבקש, בבקשה ובתצהירים שלו ושל בנו, מר עלא סקר, הוא לא ידע כי המדובר בפסולת ולא יכול היה למנוע את פריקתה בשטח שבבעלותו של בנו (ראה נסח טאבו מצורף לבקשה), שעובד אצלו כשכיר והרכב משמש אותו בעבודתו זו. כן טוען המבקש כי בנו פרק מהרכב הנ"ל גזם עץ המיועד לשימוש פרטי של חימום בעונת החורף, מה גם והעצים נשרפו למחרת יום התפיסה של הרכב. טוען המבקש כי תפיסת הרכב פוגעת קשות ובאופן קיצוני בפרנסתו ובזכות הקניין שלו, שכן, הרכב משמש אותו להפעלת עסקו שהינו להובלות עפר, ושעה שהרכב משועבד לטובת בנק לאומי וקיים הכרח כי הוא ישתמש בו על מנת שעסקו ימשיך להניב רווחים. בתשובתו לתגובת המשיבה מאשר המבקש כי

גזם עץ הינו בבחינת פסולת, אם כי לצריכה פרטית, וכי התמונות שבתיק החקירה מוכיחות כי רוב רובה של הפסולת שהושלכה בחלקה הנ"ל הינו חלקי עץ בנוסף לחלקים בודדים של פלסטיק. עוד טען כי הוא לא הורה לבנו הנ"ל להשליך את החומרים הנ"ל בחלקה הנ"ל ואין זה עיסוקו כלל.

לטענת המשיבה, קיימות ראיות לכאורה, לרבות תמונות המתעדות את המעשה, להוכיח כי מהרכב שנתפס הושלכה פסולת ברשות הרבים, היינו, שטח שאינו מגודר וללא שילוט מסביבו, ותפיסת הרכב נועדה למנוע הישנות מעשה עבירה דוחה בעתיד, בשל המסוכנות של המבקש כי יחזור על מעשה זה המסכן את שלום הציבור, גורם נזק לסביבה ופוגע בחי ובצומח ובמקורות המים, כאשר מסוכנות זו נלמדת גם מהעובדה כי המבקש הורשע בעברו בעבירות דומות, וכן נתפסו שתי משאיות שלו, שלפי החשד בוצעו באמצעותן עבירות דומות ובית המשפט הורה על השבתן למבקש בתנאים מגבילים, וחרף זאת, הוא שב וביצע לכאורה עבירות דומות באמצעות הרכב נשוא הבקשה, ללא רתיעה. כן הוסיפה המשיבה כי תפיסת הרכב הינה למטרת חילוט.

דין והכרעה

אין מחלוקת כי המבקש הוא הבעלים של הרכב נשוא הבקשה והמחזיק בו, המשתמש אותו בעסקו להובלות עפר. כן מוסכם כי במועד הרלבנטי הושלכו מהרכב, שהיה נהוג על ידי עלא, בנו של המבקש, עצים וחומרים נוספים, וזאת, בחלקה השייכת לעלא. המבקש אישר כי החומרים הנ"ל הינם בבחינת "פסולת", כהגדרת הדבר בחוק. לא נטען כי המקום בו הושלכה הפסולת מגודר או שהוצב שילוט מתאים מסביבו. משכך, ובהתאם לפסיקה הנוהגת, שטח זה הינו "רשות הרבים", שכן, בהעדר גידור ושילוט המתריע מפני סכנה בתוך שטח זה, קיימת לציבור הרחב אפשרות גישה ומעבר בתוכו, ומכאן הסיכון כי הימצאות פסולת בשטח החלקה עלולה לסכן את שלומם של העוברים שם. העובדה כי המדובר בשטח שבבעלות פרטית ולא בשטח ציבורי אינה המבחן הקובע לעניין הגדרת המקום כרשות הרבים. שטח מסוים יראה "רשות רבים" במידה ולציבור הרחב קיימת אפשרות גישה ומעבר דרכו, בהעדר גידור או שילוט המתריע מפני סכנה או האוסר מעבר שם. כך הוא המצב בחלקה הרלבנטית.

כאמור, המבקש אישר כי עלא עובד כשכיר אצלו בתפקיד נהג משאית, וכי הוא משתמש במשאית במסגרת עבודתו. כפי שיפורט להלן, המבקש היה מעורב בהליך דומה בעבר, משנתפסו ממנו שתי משאיות בגין מעשים דומים, ואלה הושבו לידיו, לבקשתו, בתנאים מגבילים, וכן הורשע בעברו בעבירות מאותו תחום. משכך, טענתו כי לא ידע כי בנו מתכוון להשליך פסולת באמצעות המשאית ברשות הרבים, תמוהה, נוכח חובתו לוודא כי לא יעשה שימוש כזה ברכבים שברשותו, ומכל מקום, ובהיותו הבעלים והמחזיק של המשאית והאחראי על בנו הנ"ל, במסגרת עיסוקו בהובלות, יש לקבוע כי מקומה של הטענה הנ"ל היא במסגרת ההליך העיקרי שעניינו בירור האשמה, ולא בהליך בפניי.

השלכת פסולת ברשות הרבים מקימה סיכון ממשי לשלום הציבור, עלולה היא לזהם את מקורות המים ולפגוע בחי ובצומח, ומהווה מקור לפגיעה עמוקה באיכות הסביבה ובבריאות הציבור. מכאן הצורך המידי להרתיע מפני ביצוע עבירה מסוג זה, ואחת הדרכים לשם כך היא מימוש הסמכות הנתונה למשיבה לתפוס כלים באמצעותם בוצעו לכאורה עבירות מסוג זה, על מנת למנוע מראש המשך ביצוען של עבירות אלה בעתיד.

מובן הוא כי המדובר באמצעי מנהלי, שייעודו מניעת, ושיש להפעילו באופן מידתי ואך בהעדר אפשרות לנקוט באמצעי אחר שפגיעתו בזכות הקניין של בעל העניין ובפרנסתו פחותה יותר. בשל אלה, יערוך בית המשפט, במסגרת בקשה להשבת התפוס, את האיזון הראוי בין האינטרסים הציבוריים המתנגשים.

המבקש לא חולק, בבקשתו, בתשובתו לתגובת המשיבה ובדיונים שהתקיימו בפניי, כי הוא הורשע בעברו בעבירות דומות, וכי הוא נדון למאסר על תנאי. עונש זה, התלוי ועומד כנגד המבקש כחרב על צווארו ושהינו בר הפעלה כיום, לא הרתיעו מלשוב ולבצע, לכאורה, עבירות דומות של השלכת פסולת ברשות הרבים ועבירות לפי חוק הניקיון. כמו כן, אין חולק כי לפני תקופה מסוימת תפסה המשיבה מאת המבקש שתי משאיות שלפי הנטען בוצעו באמצעותן עבירות של השלכת פסולת ברשות הרבים, ובית המשפט, לבקשת המבקש, הורה על השבתן לידי המבקש בתנאים מגבילים ובערבויות שונות. חרף אלה, נמצא המבקש מבצע לכאורה, פעם נוספת, עבירות דומות באמצעות המשאית נשוא הבקשה כאן, שהיא אחת המשאיות שהושבו לידי בעבר, כאמור. כלל האמור מלמד על תעוזה חריפה, העדר רתיעה ועל כך שהמבקש מעדיף את האינטרס האישי, שעניינו הפקת רווחים כלכליים, על פני האינטרס הציבורי בדבר קיום חוק ושמירה על סדר ציבורי.

בנסיבות הנ"ל, שוכנעתי כי אין בנמצא חלופה ראויה שיש בה כדי לאיין את הסיכון המוחשי כי המבקש ישוב לבצע עבירות דומות בעתיד, באמצעות המשאית נשוא הבקשה, במידה וזו תושב לידי, שכן, עברו הפלילי של המבקש, כמתואר, מלמד כי הוא לא הפנים את הלקח ולא נרתע מלבצע עבירות מסוג זה חרף ההליכים שננקטו נגדו כאמור.

סוף דבר, אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים בפקס ובדואר רשום.

ניתנה היום, י"ט תשרי תשע"ו, 02 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.